Şığra

İsmail Hakkı
ALTUNTAŞ
2018

ISBN:

Dizgi : İhramcızâde

Kapak :

Baskı- Cilt :

İçindekiler

بِسْــــــــــمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم اجمعين

Şüphesiz hamdimiz Allah Teâlâ içindir, O'na hamd eder, O'ndan hidayet ve bağışlanma dileriz.

Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem Efendimin kapısında tarifsiz aşkla beklemekteyiz.

Ehl-i Beyt'e ve çocuklarına sonsuz saygı ve sevgiyle itaat etmeyi iki cihan nimeti ve büyük ihsana kavuşmuş olarak biliriz.

İhramcızâde İsmail Hakkı

KADER

bir oğul bir kız

bir gül bir diken

anaları kader

boyun bahta bağlı

hoş da hoş

devleti mi

can cana dikilmiş

kendilerini kendi

bulmuşlar

üzülmek kalsın

gülmek

olur olmaz

dilerim bitsin

GARİPTİR

tanrı… gariptir

sığarken kulun kalbine

yakınlık düşer bir noktaya

havalanır harfler karışır

dillere dökülür

duyanlar

bir başka yerde

o yan

yoktur…

karanlık şekiller

o yanan   bu yana

GÜL GEÇ

tezelden

iyi ki doğmuşsun

nesi var deme

keder mutluluksa

olur seninle

gelmek istememişsin

kötü mü… iyi ki geldin

sevincin bize

üzüntüde olsa çekeriz

nişangahlarda

vursunlar var diye… bize

takıldın mı

yumruklaşan iki kişi

tutkusuz

hunharca sevişenler

bunlara değer mi… deme

asıl sen neden burdasın

alçak gönüllü

bekleyen güzellik uykuları

sonbaharı seçmesinler

nefes...nefes...
sönmesin
tezeller

nerede? neredeler
kumlardan yapılan
mengeneye sıkılmış yaralarım
ruhum acıyor
rüya kuyusuna düşmüş Yusuf gibi
        neresi?
birlikte kelime gömdüğümüz çukur vardı ya
oraya gitmeli
sevgiyi okuyup üflediğimiz
elimizde tutamadığımız
yalandan değil
bir dikenle büyüyen
baktıkça ağlayıp
yandıkça yeniden andığımız
neşe ve keder de
eşit uzaklıkla beraber
sözlerimiz
çöl yolculuğuna çıkmıştı
ölüm son salınacak

ezeli sürgün kum tanesi

bir suvar

çoktan ölmüş olsa

bir gözde bin kederi

kadim bir bedelin daimi ödemesi

kaderin kalın çizgileri

zulmün hüznünde tez kızaran güller

kurumasın

ne yapabilirim başka

kelimelerimin sersemliği

gül geç

ama yakayı bırakma

bakan gözler

yollara

kim bilir harflerle toplanır

neden olmasın

hiç tutulmayacak sözler

olduğu gibi kalır

YERİNMEDEN

eşsiz güzelim

varsın

dünya ne hoş…ne kutlu

canımız

her an bir güzellik

nur ve yücelik

âb-ı hayatta

zehir

imkân yok… kurtarmaya

yanında

hangi dünya var

hasret duyulan

her şey bir garip

ve bizim

yerimiz değilse

ebedi olmayan yerde
bakmak…özlemek
üzülmek

güler yüzü
cüzden… külden
ne yapsın

av olmuş
sarhoş olmuş
baş eğmiş

değer mi…değer
yerinmeden
gönül yükü… çeker-durur

SEN-DELER

yalanlar.. in cin olmuş
gerçekler incitmese
gözden ırak
öpülmemiş dudaklar
solunmamış koku
okşanmayan saçlar
ne türlü hayal kapılarını aralar
uzaktan seven birine
bir saplantı… körlemesine
        neden…"uzak"taki
bütününden ayrı düşmüş
bağlandığı ebedi yazgı
birleşmemiş ki…ayrılsınlar
bilinmeyen bir hiç… en uç noktası
ezeli çekim yasası
sevinçle hüzünle
bu bir alışveriş değil
insan kalmak ne zor
üşüşür düşünceler
ya tümüyle birlikte olmak

ah n'olur

ikili…sizin… bizim

daima kanar

uzaklar tenin ateşiyle ısınamaz

göğüsdeki esmer yara

sen-deler aşıklar

bu yola tutkun

leyla uyuyor mu?

DİNLER

sevinçliyiz… dışındasız

bu uzak şehirde

her yere uymak

kendiliğinden öğrenmişiz

birini bulma gereğini hissetmeden

durduk yere ve ürkerek bekleyişleri

ona tutunur

yine de en çok onunla kayıp düşerek

ve olur bayram sızıları

anılar…dolarken kalbin gözeneklerine

olmuyor… tuhaf

sessizlikte… hani

bir yüzü ve gözler

sevinsin

biraz öyle, buruk ama yine de

dakikalar değil, saniyelerle

insan düşünmeden edemiyor

birdenbire oluvermeyi yahutları

sessizliği dinlemek...

samimiyet

boyun eğer… direnmez bu ayrılıklara

nesi var ki, söylenir deyişlere

BİR AYIN AN SESİ

Hayat dardır; doğru ama, umut da geniş.

Goethe

bir ayın
tanrıya yakaran sessiz sabahlarında
ağır ağır yükselen güneş
sözünden caymadan
eksiksiz
bir geldi mi, pir gelir
ne duruyor
yükselir her an
güvenmez
günün batışına
tesadüf değil bu
ana varmadan
nasıl varsındı
hu!
dirilsin, yeşillensin yapraklar
kavrulmuş susuzluktan
hayata geldi
hala bir umut var

öylesine kurumuş

bir ay… bir an

öyle değil mi

ŞİĞRA

bir haber geldiğinde
iyi olduğunu duymak
kalbi kuş gibi uçar
şarabın içinde tortu gibi
kalbin içine sızmak
düşündüğüm an
gel benimsin demek
bir güzel rüyada anılmak
hayatın tadı buysa
yıldızlar gökte Şiğra
sen kalbimdesin bir nokta
ciğerim üzerine bir kan
kesik kesik paramparça
özlediğim bir hal değil
dertlenir benim için
bir an değersiz…değerli
senin için yaşar

en-NÂR

bulmak ve varamamak

sevenler arasında

aşk biraz iğne iplik işi

koptuğunda biter

belki bitmez… bitmez mi

bir an göz göze gelip

sessizlik yemini etmişti sevgililer

ezelden devam eden

ikisinde bir inatla

sarmaşıklar

hiç soğumadan aslına rücu eden bir hayat

kanlı nar tanecikleri…

unutulur mu ilk öpüşler

zor bir meyve nar yemesi

taklit edilmesi…nâr olacak

ne yakışır dudak rengine

ve günün birinde

vahşi şekilde nefes nefese

korlanmaya bir nâra

unutulmazlar

oysa ne kadar sevişmişler
hani bir mecburiyet ve gitmek zamanı
ayaklar öne… öne gider de
baş boynunu koparacak kadar dönüktür
neresinden bakarsan bak bu ebedi işe
bir sürgün…madem ki niyet edilmiş
kopartılmış bir acı…bir hüzünlü nâr
yanar bir yanı… diğer bir yanı donar
rücusuz hayat…ebediyen muhacir
karlanmazdı … harlanmaya mahkum
hecr-i deryada bir tahta kayık
sakinleşmez …tebdili surette insan
merak etmeden
tükürükle düşür maskesini
cefaya nasıl dayanır
billur bir kâsedir
hiç'lere gönül karışmadan
bir kez kırıldığında
bin namazı geçersiz kılan
dağı da yıkılır taşıda
mutlak bizimle zirvesinde

CANAN GELMEZSE

bir gurup vaktinde
sessizliğin içinde
hırsızlama duran kapılar
pasla açılırken gıcırtısı
yarı dökük boyasına el vurulmaz
ince ince teyellenmiş bir köpeğin
özlemli ayak sesleri
öylece girilmez yazısını
aç kapıyı diye baş edişini
her nasılsa beraber
onun kaderi
sarhoş geceyi bitiren
ayıklarla çay içmeyi
geceden kalma kahvehanede
ne özlemişti
çay demleri
nasıl dayanacaktı daha fazla
canan…gelmezse gelmesin
köyüne o pazar kurar

KUM SARAYLAR

zindan… karanlık yurt
selda mahkum
kapılarında şimşekler
taş yastıkta…düşkün başlar
zülfü yârin esen rüzgarları
sineye değen ıslıklar
zifiri uykunun yorgunluğunda
çilekeş… ziyaretçi beklemekten
yorulmuş bir kalp ile
cılız mumunda bir baş yanıyor

duvarlar çakıltaşı
parıltısı sızan akan sular
aç kalmış insanlara
parçalanmış güneş
ağrıyan ayakların gezici tufanları
taş duvarlarında boyun vermiş çalılar
kırmış dert küplerini
sızan şaraptan içen kumlar
yığılıp kalan sarhoşlar

bir köşeye toplanmış kuşlar

uçar çığlık çığlığa

sanki beni bırakma diyen çocuklar

yıkılan direkler birbirine

nasıl dayansın

kum saraylar

yurt mu… zindan

dert mi… dert

gün sayıyor

NOMEN EST OMEN*

adını yaz
yanığında güneş… serinliğinde bir ay
ismini kaç kişi değerinde
kendinde buldular
ateş ile can
canım kadar
can aldılar… can verdiler
candan sevene can feda kıldılar
can fezada can eline
can severse cansın
hoş cana ne sunmak

nomen est omen

bir can
gül bakışına can serer
candan yıkılır ateşine
can ses verir
can nur satar
verir canını benim der

işaret her cana bir nomen

hakkı da hakkıdır, olsun canan

* “ad; işarettir”

RÜYALARIN İZİNİ

bir aynadasın

niye kurcalıyorsun

bıraksana

işte yaşama uğraşı

bildik hikayeleri dinleme

sen bu kafayla gidersen...

bu hayat çok yavan olur

ne olur

evet   gidersen

derler…alındı, satıldı ya da çalındı

ancak kalır leşlerinden

eriyen, akan ve "bok′′ a dönüşen

maskelere gömülü

gözlerden başlamak icab ettiğinde

şimdilik göz değmesi kafi

sözü dallandırdılar

yasemin kokan çamaşırlar

hem de giyemeden

asla kabullenme

bu, iyileşmez bir yaradır

bir cüzamdır etleri

kurtuluşu kara tabut

umut topraktan

başka bilmez

yakalım onları!

onlara uyma neden yakmak

sürüklenme

anlar tarafsız

gölge ve ışığın kaçışı

uyuşturmaya devam ettirebilse

nasıl da bu kaçış kadere dahil

değil mi sandın fareyi

sen yandın

herkes farkında

beceriksizliğine ne demeli.

ahh zavallı tuzak

susmalı ne tükenmezdir

harflerden kurulan

sessizliğin vahşetinde yaşamak

çok bilmişler

benciller ve daima genç kalanlar

canavar kalabalık

ve çocukları köpekleri de

çıkış yolu arayan kayıtsızlık

inkar beyhude

hiçbir şey olmadı

ne mucize, ne patlama,

keşke öylesine

insan olsun

heyhat! artık çok geç; ne ölüyüz, ne diri

geceyi belasız atlatmak

tanrı yardım etsin bir aziz olmak

çok sular geçti … köprünün altından

umut var

iş işten geçmemiştir

bir meyhane etme bedenini

öldür… unutmanın derin kuyusunda

uyuşmanın ipi

ölmek lehine zaman tozunu attırıyor

hepsi bu!

acı çek... yorul

ayıkla… çalış…

ruhsal kırıntıları

sat şeytana

rüyaların izine

biraz sürüngen

KARALARIN BAYKUŞLAR

aklımız hayallerimizden büyük
olmadığı zamanlar
kozasına sığmayan ümit
kelebeklerim
sahi öyle miydi
rahmetler dilerim tüm kalbimle
ölsene
halim virane
düşkün hayatım sessizlik
değişmem bilge krallara… ey gülistan
var mı akıl…kuş gibi kalp
bir ilham olmuş olmalı
yıkılsın…
beni bu hale koyan sessiz hurufat!
sesliler neredesiniz …
hangi süleymana
konuşmak hakkı kullanacaklar
söyleyin karaların baykuşları

HURUFAT

harfler gibi özgür

metinlere sarhoş gibi dokunmak

ne güzel söz pazarında

kalamaz rüyasız

zihni dirilten tazeler

kalemin akan kanından

kan okur…kan yazar

kağıt beyazına bulanmadan

silinecek kadar cesaretli

hayat kadar cömert

olmadığımız kişi olmaktan

bizi kurtarırken

olacağımıza götüren harfler

insan… esiridir

bazen boyunduruk… bazen palanga

işaretler de konar… nokta nokta

hikayesi bir türlü bitmeyecek

harflere ışık düşse görünüşler aldatıcı

uzaklaşamayız bir türlü onlardan

azaldıkça ışık gölgeler uzanmış gibi

dudağın altındaki dili
daima bir cevher yok ki
ah, ne yazık
var'lar arasında biri
"var" olmayan hiç sesi
duysan
nedamet mi? bilmiyorum
kelimelere neden geç geldin diyemeyiz
içinde insana içkin bir cevher olmalı
çıkamayınca harfler
güneşin altında kapkaranlık
geçme ey harf, dur!..
boğazımı geçme
kalın perdelerle
arzularımız
saklı yanlarımız sesle kaçıyor
ele düşmeyen peşindelik
zembilde sallanıp gözsüz kuyulara taş
beyaz libaslara leke
incir çekirdeklerini dolduramıyor
kelimenin boynuna kim asılır
bırakıverin kendinizi olduğunuz yere
yanlış hayat doğru yaşanmıyor

umut bitince, acı başladığında

diri olanlarsa birer birer ölüyor

kim dirilir ki

hadilerden bittilerden

kin yok

ne yaptık biliyor musun

sürüldük belirsizliğe

kalan son nefesle

ESKİ TAS

yaşamalı… çünkü öleceğiz
hiç akıldan çıkamaz
mumdan yapılma hayat
ateşli… biraz daha
fırdolayı döner dünyayı
Meru gideceği bir yer olsun
bir gurur kalıntısı
kabullenince karanlığı
kör yere düşmüş
biraz daha özgürlük
her şeye rağmen
kor haline döner
duruşun… buğulu şahı
nathanael tanrının ikramı
kuyuya attıran
ölü alfabesi
eski tas'tır dünya
cevapsız soruların hedefi
hatalar
hamamdan habersiziz

tek doğru şeyi tutana

uzak ihtimali nedir

gizli yasalar

kırık bir kapı kolu

kendini avut

boşluğa düşür

olmaz mı

en büyük yara

kandır… kırmızı şarap